

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Cum să cruțăm

Timpurile sunt grele și, cruțând cu toții, putem să ne scăpăm de multe dureri și necazuri

Un mare învățat englez spunea: cine cheltuiește cât câștigă este om; cine cheltuiește mai mult decât câștigă nu este om; iar acela care din puținul său câștig pune câtuș de puțin și la o parte, adică cheltuiește mai puțin decât câștigă, numai acela se poate numi om cumpănit, care-și poartă gospodăria sa cu socoteală.

Despre Români spun străinii cari se abat câteodată prin țara noastră că nu știu să cruțe, că sunt risipitori. Și au toată dreptatea! Dela cel mai mare domn, până la cel din urmă muncitor, cu foarte puține abateri, cheltuiesc fără de nici o grijă pentru ziua de mâine. Ba, până ieri alaltăieri, cea mai mare parte, cheltula mai mult decât câștiga, înglodându-se astfel în datorii mari. Ori, aceasta este o mare greșală, care, dacă nu mai curând, dar mai târziu a bună seamă că se răsbună urit.

Cel mai bogat popor din lume este poporul francez, căci el este cel mai cruțător. Cruțător până aproape de sgârcenie. Francezii au împrumutat aproape toate popoarele din lume cu bani grei și scumpi.

Dar acum să revenim și să ne întrebăm, cum vom putea cruța? Foarte bine! Ne vom obișnui mereu cu lucrul, nu vom face risipă cu veniturile noastre, nici în mâncări, nici în haine scumpe, ci vom fi cumpătați în toate, vom lăsa beutura și tutunul dăunător sănătății și vom ajunge la rezultate bune, vom putea face cruțări însemnate pe cari nu le vom ținea acasă ci le vom depune — după cum am mai zis — la Cassa de Economii.

Mulți muncitori nu dau nici o însemnătate banului câștigat cu atâta trudă și sudoare, îl aruncă, îl risipesc pe lucruri netrebuincioase sau de puțin, foarte puțin, folos.

De multeori mi-s'a dat să văd, cum mulți oameni nesocotiți risipesc, duminica, pe beuturi, întregul lor câștig adunat într-o săptămână de muncă grea.

Sumele mici și la aparență neluate, adunate zilnic, ne aduc aminte cu drept cuvânt de vorba marelui poet român care zice: »strop cu strop, fac al mărilor potop«.

În alte țări, mai înaintate în cultură decât țara noastră, tineretul este crescut și obișnuit de mic cu cruțarea.

La noi în special părinții au datoria

de a-și învăța copiii, din frageda tinereță, cu cruțarea, căci învățătorii și profesorii li dau această îndrumare în mod practic, în fiecare an, în ziua care este destinată cruțării, care este 31 Octombrie a fiecărui an, numită: »ziua economiei«.

Să cerem socoteala copiilor noștri de fiecare ban cheltuit și să nu îngăduim să cheltuiască sub nici un motiv, nici un singur ban pe lucruri nefolositoare. Avem datoria să premergem noi înșine cu pilde bune. În cele mai multe cazuri înșiși părinții învață pe copii să fie risipitori. Nu este târg de țară ori de săptămână să nu cumpere copiii »puinul târgului«, turtițe, bonboane, ciocolată și altele, toate lucruri puțin folositoare. Ba, unii fac marea greșală că făgăduiesc copiilor proprii tot felul de cinste pentru cutare serviciu făcut de ei, par'că n'ar avea datoria morală să-i învețe a munci de mici și în raport cu puterile lor. Acești copii când vor fi mai mari, vor pretinde să li-se dea, să li-se cumpere, tot ce vor vedea cu ochii.

Și de câteori nu se apucă la ceartă mama cu tata pe aceste motive: »să-i cumpărăm, doar vezi tu că-l supărăm, că plânge, că...«. În felul acesta vom avea copii risipitori, cari niciodată nu vor ști pune preț pe ban, vor fi pururea lipsiți și nemulțumiți.

Oâte vitrine frumoase și amăgitor aranjate, câte automate cu bomboane și ciocolată puse la colțuri de stradă, tot atâtea curse, tot atâtea ispite puse în calea cruțării! Dela acestea trebuie să ne ferim copiii, dacă vrem să-i creștem bine, ca mai târziu să nu ne tânguim. Câtă grijă nu trebuie să poarte un părinte bun, adevărat și cu frica lui Dumnezeu, ca odraslele lui să nu cadă în aceste ispite, cari se desvoltă ou timpul în patimi și nenorocesc.

Să nu uităm, că baza creșterii, fiecare copil o primește în familie, dela părinți.

Și oricâte școli ar învăța, aceasta se vede până la stârșit. Cruțarea deci să înceapă dela părinți! Ca să ne putem conduce bine gospodăria noastră, suntem datori să ne conducem o socoteală, numită contabilitate, despre care voiu vorbi în numerele viitoare.

Oliviu I. Barna

Săteni vrednici

La acest loc înfățișăm oameni din popor, cari prin viața lor creștinească, cinstită, prin faptele lor bune, se fac vrednici să fie cunoscuți pretutindeni și urmași.

Badea Achim Maxim a Ursului
din comuna Răstolt, județul Sălaj

Spre sfârșitul anului trecut s'a stins din viață în comuna noastră un creștin bun și mare sprijinitor al sfintei biserici, Badea Achim a Ursului. În viața sa de 70 de ani, prin sârguință și cumpăt a ajuns la o avere foarte frumoasă, dar a rămas totdeauna o pildă vie de fapte creștinești. În vremea războiului celui mare, biserica noastră din Răstolt a fost lipsită de două clopote, pierșându-și astfel una dintre cele mai frumoase podoabe ale sale. Sfântul lăcaș părea o mamă bună lipsită de grai, care nu-și poate chema pe fii săi la rugăciune.

Mult era întristat întreg satul.

În anul 1920 credincioșii parohiei au adunat ban lângă ban și au făcut suma pentru un clopot. Bleșii oameni nu puteau mai mult și le suspinau sufletele de jale.

A sărit atunci bădicul Achim și împreună cu vărul său Gheorghe Maxim au dăruit banii pentru al doilea clopot. Său dus în persoană la București și l-au adus în pace.

În anul 1931 coperișul bisericii se stricase atât de rău că pătrundea ploaia în sfântul lăcaș. Achim Maxim nu mult a stat pe gânduri, ci s'a înștiințat să acopere întreaga biserică pe cheltuiala sa. Meșterii au învelit-o frumos cu tinichea, iar bădicul Achim a plătit prețul, peste 50.000 Lei.

Am arătat în cele de sus numai faptele mai mari ale bunului creștin, însă și cu altele a binemeritat la biserică și la popor, cari vor rămânea pururea neuitate. Pentru asemenea vrednicii, când l-a chemat Domnul întru ale sale, patru preoți i-au făcut prohodul și a fost petrecut la groapă de satul întreg, precum și mare mulțime de creștini din comunele vecine.

Vrednic ai fost, bădicule Achime, să primești cununa nevestesită a pomenirii din neam în neam. Numele tău nu va fi uitat.
Poporeanul

Sute de cazuri de pelagră la Covurlui. Sătenii de prin părțile Covurluiului au cules porumbul verde. Unii au uscat porumbul în cuptoarele de pâine, cel mai mulți însă l-au măcinat necopt. Urmarea este că sute de înși s'au îmbolnăvit de pelagră. Numai în comuna Cudalbi sunt peste 400 cazuri.

Postul, cea mai bună gimnastică a voinții

Intreg apostolul din duminica lăsatului secului de carne (I, Corinteni 8, 8—9, 2) nu este altceva decât un sfat de a ne reținea dela mâncările de carne. Biserica noastră care, începând cu ziua de astăzi, ne oprește să mai mâncăm carne până la Paști, dorește ca, prin reținerea dela mâncările de carne, să ne întărim voința și astfel să putem abdice mai ușor de multe slăbiciuni și păcate omenești.

Animalele nu trăiesc decât stomacului: peștii de pildă nu sunt altceva decât niște stomacuri înotătoare, păsările decât niște stomacuri sburătoare, animalele de pe uscat nu sunt altceva decât niște stomacuri alergătoare; nici chiar copiii mici nu sunt altceva decât niște stomacuri țipătoare sau tânguitoare, fiindcă dacă nu le dai de mâncare, îndatăce li-e toame, țipă, plâng și se tânguiesc. Un mare învățat german, Dr. Fr. W. Förster, o spune aceasta în »Cartea Vieții« și pe urmă adaugă: »iar dacă te mai gândești, câte vapoare implătoșate și puternice corăbii cu tunuri durează popoarele, ca să se amenințe și să ia locul unul altuia, și cum unul mai tare alungă pe cel mai slab din țara lui, — nu ți-se pare atunci că omul, în deosebire de stomacurile sburătoare și acățătoare, nu este decât un stomac înarmat?«

Ei bine, biserica tot într'aceea se luptă să nu lase ca numai trupul să domnească, numai el să poruncească, adevărat numai animalul din om, ci sufletul să cârmuiască, el să porunciască, după vorba

poietului nostru Andreiu Mureșianu: »frumos e omul, Doamne, când mintea e regină«.

De aceea ne poruncește să postim, să ne stăpânim trupul cel revoluționar care numai pentru ale sale drepturi se luptă, sufletul trebuind să se retragă în fața nesațiosului de trup.

Iată deci ce-ți poruncește biserica: postește, înfrânează-te, stăpânește-ți trupul și stomacul, nu fi un simplu stomac înarmat, că astfel nu ești om! Arată stomacului tău că tu ești mai mare peste el și nu el peste tine! Altfel e vai de capul tău!

Nu crezi? Poporul roman, așadar strămoșii noștri, au lăsat ca stomacul să-i stăpânească. Boierii lor mâncau până nu mai puteau și apoi ieșeau afară, își băgau degetul în gură și vomau, ca să poată mânca mai departe. Iar, în ce privește beutura, nu se știau stăpâni de loc, așa că sclavii li ridicau, la sfârșitul marilor mese, de pe jos, beți tun, și-i duceau acasă, fără să știe cum au ajuns acasă. Urmarea a fost că nu peste mult puternicul popor roman a fost biruit de alte popoare mai înrânate și mai disciplinate, dispărând de pe fața pământului.

Până bine de curând lumea era de părerea că postul și ajunul strică. Mai nou doctorii cei mai vestiți ai lumii au dovedit că atât postul cât și ajunul sunt mijloace de însănătoșire. Medicii toți, fără excepție, recomandă astăzi tuturor oamenilor trecuți de 40 ani, să nu mănânce carne decât odată la zi, iară mulți medici vestiți recomandă pacienților să nu mănânce carne de loc ci să devină vegetarieni, mâncând adevărat numai legume.

Că postul nu e stricător sănătății, ne dovedește faptul că vechii călugări postelnici au trăit cu mult mai mult decât noi carine nutrim cu carne, și anume cam până la 90 de ani. Ipocrate, tatăl tuturor medicilor, a murit la vârsta de 140 ani la Atena, înainte de Hristos cu 400 ani. In-

trebat, ce crede, cum a putut ajunge la atât de frumoase bătrânețe, a răspuns cînici odată nu s'a sculat sătul dela masă. Profesorul Dr. Crămer din München (Germania) a spus că mai mulți oameni mor fiindcă se hrănesc prea bine, decât că se hrănesc prea slab. Dacă vă mai îndoiți acum, citiți statisticele cari arată că în războiu s'au vindecat aproape toate boalele de stomac, prin foamea cea multă pe care au trebuit s'o sufere bieții soldați de pe câmpul de luptă. Fost-au între soldați și felul de boale, de stomac însă de loc.

Oă apoi cât de mult întărește postul voința omului, ni-o arată sf. apostol Pavel care ne spune, la II. Cor. 12, 10: »când sunt slab, atunci sunt tare«, ceea ce înseamnă că slăbind trupul se întărește sufletul, iară, la I. Cor. 9, 27, același mare apostol al neamurilor mărturisește: »în muncesc trupul meu și-l supun robiei, nu cumva, propovăduind altora, însumi mă fac netrebnic«.

Aceste cuvinte din urmă ale sf. apostol Pavel ar trebui să le iea la inimă marelui părintii și superiori civili și bisericesci cari și ei propovăduiesc altora, adevărat cu piilor proprii.

Părintele Iuliu

Atentat împotriva cardinalului Faulhaber din München. Hitleriștii din Germania nu suferă, ca să le contrazică cineva. Cardinalul Faulhaber din München le contrazică în mai multe rânduri, mai întâi când a spus că și iudeii au drept să trăiască în Germania, a doua oră susținând, că legile bisericești și morala creștină nu dau voie să jugănească oameni. Hitleriștii s'au mântiat pe el pentru aceasta și, în noaptea de 27 spre 28 Ianuarie au tras mai multe focuri de armă într-o cameră a cardinalului, fără însă a-l omorî pe acesta, fiindcă Eminența Sa se află în capelă, la rugăciune. Papa l-a felicitat pe cardinalul Faulhaber pentru că Dumnezeu l-a scăpat de moarte.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Vers de jale

— La mormântul Părintelui COLTOR —

Floricea de pe stâncă,
La noi în Târnavă Mică
S'a lăsat jale adâncă!
S'a lăsat ceață cu nor
Că fiul Târnavelor
Marele predicator
Ni-s'a dus pentru vecie
Și-a rămas valea pustie!

Câte sate și orașe,
Colibuțe și sălașe,
L-au avut mângâitor,
Sprijin bun și ajutor
Și cu vorba și cu banul,
Zi de zi, anul cu anul!
La mistuni l-am ascultat
Satele le-a ncreștinat;
Ne predica, des și lin
Dulce ca floarea de crin.
Plâng satele, plânge Blajul,
Cine ne spală năcazul?
Cine șterge astăzi jalea,
Care-o plânge catedrala?
Calea spre Mitropolie
Astăzi ne pare pustie,
Și calea spre Consistor

E presărată cu dor,
Lacrimi de-a săracilor!
El plânge azi țara ntreagă
Că ne a fost de mare treabă,
Și'n Blaj și la minister
A fost al nostru străjer.
Bun preot și deputat,
De tot poporul votat.
Frunzulita codrului,
Astăzi la mormântul lui
Plânge steagul neamului,
De mari oameni implântat,
De Maniu și de Vaida,
C'au luptat alături
Pentru neam, pentru popor,
Spre binele tuturor!

N. IOAN
din Bucerdea grănoasă

Floarea Patimilor Sfinte

— Sf. Gavril, călugărul pasionist —

(Urmare și fine)

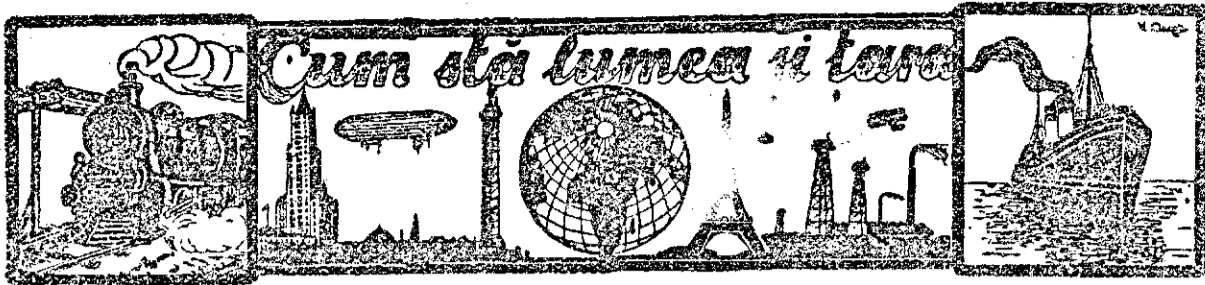
În procesul canonizării sfântului se spune că fără lipsă evidentă nu-și sufleca nici când mânecele mai sus de palme. Haina pasioniștilor ajunge aproape până la pământ, și când ies undeva, cantă s'o lege ceva mai sus, cu cingătoarele de lână. Sfântul n'o târaia după sine, dar așa de jos o purta că abia i-se vedeau picioarele. De se întâmpla să se atingă cineva

de el în decursul lucrului manual, se vedea pe înflorarea se-l cuprindea, că se simte rău. Culeatul lui era așa: întins pe-un fel de lemn, își punea rozariul la gromazi, își încrucișă mâinile pe piept, strângând în ele și crucifix și îmbrăcat în sutană, ea toți ceilalți el își trăgea țolul și vara peste față, nu numai pe picioare. În boala-i de moarte un frate-l prins ușor de picioare să vadă de-s recita spre uimirea tuturor, bolnavul s'a trezit și somnul adânc în care căzuse și a șoptit în estinel: »Lăsați-mă, rogu-vă, lăsați-mă; nu mă atingeți de mine«. O mare parte dintre tovarșii de călugărie din aceeași casă nu-i cunoștea decât după glas. Și de nu l-ar fi împiedecat duhovnicul, ar fi făcut vot să nu mai privească niciodată în viața lui nici o față femeiască.

Lui îi era destul Preacurata, al cărei chip zugrăvit de el, pe-o iconiță a patimilor Domnului, îl privea de nenumărate ori pe zi, și când credea că nu-l vede nimeni, îl acționa de sărutări, dimpreună cu cruciul rozariului, de care n'a putut să se despartă câte zile a trăit; far' îndată ce avea să răgaz, îl recita cu dor, cu drag.

Încrederea în ranele Mântuitorului și iubirea nespusă a Maicii Indurerate, la altădă căreia aducea flori adunate de pe câmp, că nu se nimeriau acasă, l-a menținut într'o stare sufletească senină, veselă.

»Niciodată« mărturisește duhovnicul sf. »niciodată n'am putut să remarc, la el ac-

Ce mai este nou în politica

Deschiderea Parlamentului

Joi în 1 Februarie s'a făcut deschiderea sărbătorească a nou alesului parlament. Deschiderea s'a început cu slujbă bisericească la patriarhie, la care au fost de față miniștrii, înalții slujbași ai statului, generalii armatei aflători în București și alte fețe înalte.

După ceasurile 11, câteva lovituri de tun au vestit plecarea M. S. Regelui spre palatul din Dealul Patriarhiei, unde este Camera Deputaților. Punct la ora 12 M. S. Regele, însoțit de Marele Voevod Mihai, și-a făcut intrarea în parlament, fiind întâmpinat de îndelungate urale.

Maiestatea Sa a cetit apoi, cu glas înalt și limpede *Mesagiul regal*, care cuprinde programul de lucru al noului parlament. În mesaj se spune, că, în fața multelor greutăți prin care trece țara, se cere din partea tuturor o muncă mai încordată și grabnică. În deosebi vor trebui căutate căările cari duc la însănătoșirea vieții economice și financiare. Acestea însemnează că parlamentul va avea datoria să caute a ușura sărăcia, lipsa de câștig și de bani.

Oa această ușurare să se poată face, în țară trebuie să fie ordine desăvârșită. Cetățenii trebuie să trăiască în bună înțelegere și între toți locuitorii țării să fie o frățescă tinere laolaltă, adică solidaritate națională. Să înceteze vrajbele și urile de orice fel, cari destramă și slăbesc statul.

Deschiderea parlamentului s'a făcut la câteva zile după marea sărbătoare a unirii țărilor române. Deci această unire trebuie să însușească și pe Români de azi, ca ceea ce au făcut părinții înainte cu 75 ani să poată dăinui cu aceeași tărie în veci de veci. Toate sufletele trebuie să fie pătrunse de asemenea simțeminte.

În continuarea mesajului M. S. Regele arată ce are de făcut parlamentul, ca viața economică și financiară a țării să poată fi ușurată. Vor trebui să fie îndreptate legiuirile fiscale, banii trebuie să fie ținuți la preț (stabilizarea), chestia cu datoriile trebuie aranjată în chipul cel mai binefăcător pentru toți. Guvernul va trebui să ia măsuri ca roadele câmpiilor noastre să sporească și să crească la preț. Plugăria, care este ocupația de căpetenie a locuitorilor țării noastre, să fie ajutată prin toate mijloacele.

Să se facă o cât mai bună administrație prin sate și orașe. Să fie ajutate școlile, bisericile, ca să-și poată îndeplini înaltele lor meniri naționale și morale.

Armata țării să fie întărită și provăzută cu toate celea de lipsă, ca la caz de nevoie ea să poată fi pavăza și scutul țării. Armată tare și puternică, însemnează țară tare și nebiruită.

Față de toate celealalte țări din apropiere și de departe, România vrea să trăiască în pace și se bucură când i-se arată prietenie și căldură.

alternative de bucurie și de tristețe, ce se observă aproape la toată lumea, — lucru într'adevăr uimitor, fiind vorba de-un tânăr înzestrat cu o fire atât de vioaie, simțitoare și impresionabilă. Asta însă era urmarea faptului că dânsul își ridicase inima deasupra tuturor vicisitudinilor vieții*.

Taina semănătății sufletului său o destăinuie, de altfel, el însuși: nu se temea de oșanda veșnică. Și iată cum judeca sfântul nostru într'acest punct: „Dacă mântuirea noastră n'ar atârna decât de noi — se exprimă dânsul, — atunci am avea temei să ne temem; mântuirea noastră însă e pusă în mâinile lui Dumnezeu, așadar: în mâini foarte bune. Având deci încredere într'însul, să ne punem toată nădejdea în Domnul*.

Cu încrederea aceasta, nutrită și întărită zi de zi prin rugăciuni, studiu, mortificații reale și spirituale, fapte sufletesti și trupesti de-ale îndurării, pe cât îi îngăduiau puterile și împrejurările (între altele fie pomenit așanumitul vot eroic, ce consistă în oferirea pentru sufletele din purgator a părții meritorii a tuturor faptelor noastre bune precum și într'a tuturor suferințelor de cari s'ar întâmpla să avem parte cât trăim cât și după moarte) și-a închis ochii spre veșnică odihnă și bucurie fără de sfârșit, la 27 Februarie 1862.

Numărul minunilor săvârșite de Cel de sus, la întreprinderea umilului calugăraș pașionist Gavrilă, este enorm. Se poate spune,

în urma rugilor îndreptate spre el și ascultate de Domnul, că orbii văd, surzii aud, schiopii umblă și morții iau vie din mormintele păcatelor, spre mărirea lui Dumnezeu și slava acestui ales al său, din zilele noastre.

Spiritul suflă unde-i este lui voia. Fericit vei fi, de vei asculta glasul cerului și-l vei urma, fără să te sinchisească întepăturile răutății omenești. Cinstea de-a fi chemat spre viață de mânăstire e mare foarte. Sfătuiește-te cu oameni de-ai lui Dumnezeu, după ce te-ai rugat mult-mult, și mai ales cu duhovănicul tău și întru cât, cumpănind totul cum se cade, vei fi lămurit în privința voinței Domnului eu time, stăruie neînterupt să dai la o parte din cale toate piedecile ce ți-le mai pune lumea, într'o formă sau alta.

Toate le pot intra Hristos cel ce mă întărește, zicea sf. Pavel.

Dumitru Neda

Orașe schimbate în sate

Trei orașe din Jugoslavia, anume Donia, Oatorma și Brurere, văzând că nu mai pot învinge cu cheltuielile, au cerut să fie schimbate din nou în sate, cum au fost înainte de aceasta cu zece ani. Ca sate au mai puține cheltuieli. Cererea le-a fost primită și în curând vor fi botezate din nou sate.

Vrem să trăim ca țară românească între națiunile lumii, sau cum a spus-o însuși M. S. Regele: »A fi noi înșine în cadrul lumii«, ceea ce înseamnă că noi nu vrem să supărăm și să neliniștim pe nimenia, dar, la rândul nostru, nu vom suferi să ne turbure nimenia.

»Este vremea faptelor și a politicii de realizări pe cari țara le așteaptă cu nerăbdare și fără întârziere. Mai puține legi, dar rigurose aplicate, o gospodărie strânsă și însoțită de o sforțare de muncă și de disciplină (rânduială) creatoare...«, a încheiat M. S. Regele mesajul Său.

După deschiderea în acest fel a Corpurilor Legiuitoare, M. S. Regele s'a reîntors la Palat, lăsând celea două despărțăminte ale parlamentului, camera și senatul, să-și urmeze programele lor, după obicei.

Validările

În zilele următoare, camera și senatul, alegându-și președinții de vârstă, au intrat în validări, adică au început să se ocupe de întărirea parlamentarilor aleși. S'au ridicat numeroase contestații, cerându-se să fie anulate alegerile unde se spune că s'au făcut nedreptăți. În legătură cu contestațiile, d. ministru de interne Inculeț a declarat într'una din ședințele camerei:

— Au fost cele mai libere alegeri (mirare la deputații opoziției) și sunt fericit că sunt membrul acelui guvern care le-a făcut.

La această declarație a sărit d. Ion Mihalache, președintele partidului național țărănesc și a protestat aspru, arătând cum la alegeri au fost supărați greu și împiedecați să facă propagandă oameni ca generalul Rujinski, decorat cu marea medalie de vitejie în război »Mihai Viteazul*.

D. Ministru Inculeț a răspuns, că va face cercetări și vor fi pedepsiți toți cei vinovați.

A sărit și doctorul Lupu atacând cu vorba pe d. Inculeț, pentru abuzurile ce s'au făcut la alegeri. Ministrul se apăra, spunând că dacă s'au făcut nedreptăți acelea nu s'au făcut din porunca sau cu știrea ministerului.

Dintre județele contestate au fost validate până acum: Tighina, Teleorman, Satu Mare, Suceava, Maramureș și Alba. Validările urmează.

Din lumea largă

Contractul țărilor din Balcani va fi înscălit în curând la Atena, în Grecia. La Belgrad el a fost desbătut și pus la punct. Bulgarii se țin încă departe de învoială. Ei însă, față de România, Jugoslavia, Turcia și Grecia, au însemnează lucru mare.

Gazetele englezești scriu că între Ruși și Japonezi este primejdie să izbucnească un mare război, din pricina că nu se pot împărți asupra stăpânirii unor ținuturi cari au fost ale Chinei. Japonezii dela un timp încoace vreau să cuprindă tot mai mult pământ în Asia sub cuvânt că ei nu mai încap în ostroavele lor.

O altă sămânță de vrajbă în lume, este dorința Hitleriștilor din Germania, de a pune mâna pe Austria, ca fiind și ea locuită tot de Nemți. Guvernul de azi al Austriei se apăra din răspuneri. Și nici marilor Puteri nu le-ar conveni ca Hitler să se prea întărească. De aici cine știe ce răutăți mai pot izvorî.

Dela Români din America

Românii greco-catolici din orașul Trenton (Statele Unite) au o parohie cu numele „Sfântul Vasile”, în care sunt înscrise 150 familii cu 900 de suflete. Prunci de școală greco-catolici sunt 120, cari cercetează școlile publice americane. La cateheză umblă 50. În fiecare Duminică și sărbătoare credincioșii ascultă sf. liturghie și vecernia. Peste săptămână încă se slujește sf. liturghie în fiecare dimineață la ora 7.

În Sâmbetele de peste întreg anul se slujește liturghie pentru pruncii cari vin să învețe cântările bisericesti, iar după slujba dumnezească cateheză și curs de limba română până la ora 11.

În parohie sunt următoarele societăți religioase:

1. Societatea de pietate „Sf. Iosif” pentru bărbați și tineri.

2. Societatea „Sf. Maria” pentru femei și fete.

3. Societatea Rozarului, care îngrijește de înfrumusețarea sf. lăcaș al bisericii. Membrii societății se mărturisesc și se cuminecă deodată în fiecare primă Duminică a lunii și tot atunci iau parte la vecernia în care se dă binecuvântarea cu Sf. Trup al Domnului.

4. Clubul femeilor române, cu scopul de a se clădi o sală pentru conveniri și petreceri (Hala Română), are un fond de aproape 1500 dolari.

Parohia Sf. Vasile se susține numai din contribuțiile credincioșilor. În anul 1933 intratele (venitele) au fost în suma de 2227 dolari 37 cenți.

Preotul parohiei este Reverendul Aurel Bungărdean, protopop onorar. Adresa Sf. Sale este: 238 Adeline Str., Trenton N. J. Telefon 6093.

În orașul Poeblling N. J., Românii greco-catolici au parohia „Sfânta Maria”, unde sunt înscrise 120 familii cu 600 de suflete. Prunci de școală 90. Dintre aceștia umblă la cateheză 40. Slujbe bisericesti se fac și aici, ca și la Trenton, precum și ore de limba românească.

Societăți de pietate: Sf. Iosif pentru bărbați, Sf. Maria pentru femei, Soc. Rozarului, pentru mărturisiri și cuminecări lunare și Clubul Soc. Sf. Maria, care dă ajutoare pentru bolnavi și pentru cazuri de moarte.

Venitele parohiei în 1933 au fost de 1617 dolari 45 cenți. Bani gata la 31 Decembrie 1933 au fost 3661 dolari 98 cenți.

Preot Rev. Aurel Bungărdean din Trenton.

Datele de mai sus au fost luate de noi din rapoartele oficiale ale parohiilor și am crezut că e bine să fie cunoscute și aici, acasă, ca să fie o pildă bună. În deosebi, ar fi foarte bine să avem și noi în fiecare parohie atâtea societăți religioase câte au ai noștri din America. Lumea o duce foarte greu și peste Ocean, că nu se găsește de lucru, însă cu toată sărăcia, Românii din America își susțin ei parohiile, fără nici un ajutor dela stat.

Lâna din România

Cantitatea de lână din țara noastră se ridică anual până la 20 milioane kilograme. Aceasta cantitate de lână este numai dela oile din țara noastră, a căror număr se ridică la 13 milioane. Numărul oilor e prea mic pentru țara noastră, ținând seamă de aceea, că e o țară foarte potrivită pentru creșterea oilor, având păduri și munți mulți pentru pășune.

Urmările beției

Din pășania altora să învățăm noi
— Indemn creștinesc

Omul este așezat pe pământ, care este cea mai frumoasă grădină cuprinzând toate bunurile trecătoare de cari noi trebuie să ne folosim pentru atingerea scopului nostru ultim, *fericirea veșnică*. Folosite însă într-o măsură prea mare, vor fi spre ruina noastră atât trupescă, cât și sufletească. Aceasta o face mănăcarea dar mai ales beutura.

Cine mănâncă și bea numai din plăcere, numai din desfatăre, este acela despre care sf. Pavel zice, că Dumnezeu unui astfel de om este pântecul.

Un lacom, un bețiv este mai rău decât un dobitoc care nu bea mai mult decât are lipsă, pe când el (bețivul), deși făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, se face nemernic, căzând în tină și făcându-se de răs la toată lumea.

Omul bea e în stare să săvârșească orice fărădelege, și să-și ducă familia la sapă de lemn vânzându-și averea și ajungând muritori de foame. Ca pildă voiu descrie soarta tristă a unui bețiv pătimăș dintr-o comună din jud. Mureș.

Toți săracii găseau în timpul verii lucru la „Mociu Lazar”, care era aproape cel mai bogat om din sat. Pământ mult și bun, boi, vaci, cai și tot ce e de lipsă pentru a forma o mare gospodărie avea și o ducea strânic de bine. Dar păcatul, că „Mociu Lazar” începuse a bea rachiu, azi puțin, mâne puțin apoi din zi în zi mai mult, până a devenit pătimăș, rob și selav al beției. Însă pentru a bea, ai lipsă de parale. Și omul nostru a început a vinde mai întâi vitele, apoi câte o bucată de loc, petrecând toată ziua în erişma jidamului Marcovici. Iar când mergea seara acasă, striga și sbiera, de răsuna tot satul, și nu de puține ori cădea în șanț unde stătea toată noaptea. Sărmanul bețiv orb, întreagă averea în valoare de câteva sute de mii de lei o duse la femei stricate și la Marcovici în schimbul aghesmei drăcești care-l distruse. Femeia și copiii sunt alungați dela casă de el, pentru că apoi și el să fie alungat de alții. Și într-adevăr, bețivul având datorie la bancă, iar avere nimic altceva decât casa și grădina, într-o zi vin domni dela bănci și pe Mociu Lazar îl seot afară în drum, vânzându-i locuința,

Și sunt acum trei ani, de când Mociu Lazar, zdrențos și cu mintea tâmpită de rachiu, luă drumul pribegiei și, din bogatul de odinioară, azi este cerșitorul cel mai mizerabil, neavând un cuib unde să-și plece capul. De oameni este alungat și se simte bine când capătă o bucată de pâine, uitându-se cu milă la averea ce se află în mâinile altora, iar familia risipită ca puii dela cloșcă. Într-adevăr a ajuns bețivul vorbele Scripturii că: *Cel ce iubește vinul... în lipsă va fi* (Pild, 21. 17).

Apoi de ar fi sineva în stare trează cât de cinstit, în stare de beție va călca o mulțime de porunci, ca a patra, — copiii fiind duși la nefericire —; tot așa și cu poruncile a șasea, șaptea, opta și a cincia — ruinându-și sănătatea și viața, ba săvârșind de multe ori omoruri. Ca exemplu de acest fel voiu descrie o întâmplare din aceeași comună în seara zilei de 15 Decembrie 1933.

Un ginere cu socrul său au început a ciocieni cu păharele de rachiu cam dela amiază, și tot au „închinat și stropit până i-a stropit”. Căci câte păhare au beut, atâtea gânduri rele au umplut sufletul lor, încât s'au luat de cap și sfârșitul a fost că ginerele cu numele

Ioan a înfipt un cuțit în pieptul socrului său tot Ioan. Și așa de bine l-a atins, încât în zece minute socrul, tovarăș de beatură, zăcea moț într'un lac de sânge și în jurul său cei opt copii rămași orfani stăteau gata să se sinucidă și de supărare. Iată rezultatul beției: un părinte mort, sufletul distrus în veșnicie — altul în temniță, iar copiii dela două case rămași neagra sărăcie și supărare.

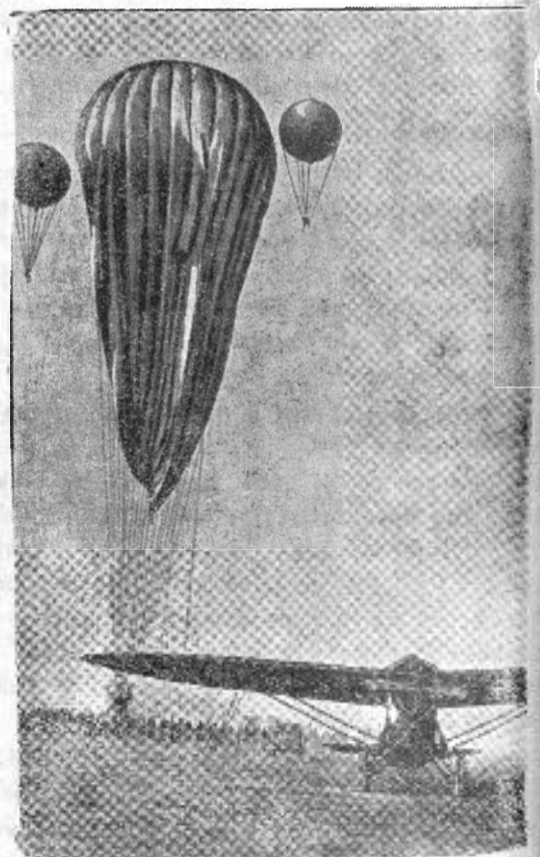
Iată influința cea stricăcioasă a beției: micșete trupul, pierde cinstea și mai pe urmă de toate pierde fericirea veșnică. Căci soarta bețivului este ca și a bogatului îmbuibat de pre care sf. evanghelie spune: *„Era un om oarecare bogat veselindu-se în toate zilele... Și a murit bogatul și l-au îngropat și în iad, ridicându-și ochii, fiind în muni strigând a sis: Părinte Avrame, îndură-te spre mine și trimite pe Lazar, să-și întindă vârful degetului, și să-mi răcorească limba mea, că mă chinulesc în văpaia aceasta* (Luca 16. 19).

Chiar așa se vor vărea și bețivii în fire stricte iadului. Dacă aceia ași dori ca cei cuprinși de această patimă să-și deschidă ochii, să-și recunoască starea de prăpastia în care se află *văzând urmările dezastruoase ale beției, învețe din pășania altora, până mai este vreme, căci zice sf. Scriptură: „Nu vă însușiți... nici bețivii împărăția lui Dumnezeu nu vor moșteni”*. (I. Cor. 6. 10).

Alexandru Todea

Un porc a mâncat un copil. Într'un sat din apropiere de Burgas (Bulgaria) un porc a intrat într-o cameră în care se aflau doi copii mici, ai căror părinți erau plecați după treburi. Porcul a mâncat complet un copil. Când părinții copiilor s'au întors acasă, au văzut cu groază cum porcul sfârșise tocmai mâna a celuilalt copil.

Balonul morții

La Moscova, în Rusia, trei învățați s'au ridicat de curând în văzduh, cu balonul cel mare arătat în chip, având ca scop, să cunoască celea mai mari înălțimi numite „Stratosferă”. Ei au și izbutit să se urce până la 20 kilometri deasupra pământului, precum vestit prin telegramele trimise de sus. La coborîre au avut însă nenorocul, să fie cuprinși de-a furtună cumplită, care le-a spulberat balonul și cei trei învățați au căzut la pământ rupți în bucățele. Toată lumea îi jalește.

Teatru sătesc

în comuna Valea-Sasului

Valea-Sasului este o comună curat românească, aşezată într'un fund de vale în dreapta Târnavei Mici, nu prea departe de Blaj. De unde şi-o fi luat numele, nu mai ştiu nici bătrânii satului. Astăzi însă nu mai este nici picior de sas în comună, precum nu mai este nici altă naţie, decât români harnici şi isteţi, pomeniţi acolo de când se cunosc dealurile şi văile, pe cari le plugăresc cu multă tragere de inimă şi râvnă.

Ferită cum este de drumul mare, din Valea-Sasului n'au prea răsbătut până acum ştiri multe în lume şi'n ţară. Locuitorii ei şi-au văzut liniştiţi de lucrurile şi de necazurile lor şi n'au făcut vâlvă'n lume, nici de bine nici de rău. Până în timpurile mai dincoace au şi avut păstor mai bătrân şi dascăli de lumea veche, deprinşi cu viaţa retrasă din timpul robiei ungureşti, când stăpânii nu vedeau cu ochi buni nici o mişcare de trezire.

Astăzi, slavă Tatălui din ceriu, vremurile s'au schimbat şi comuna Valea-Sasului încă începe să dea semne frumoase de avânt românesc.

Duminecă în 4 Februarie, tinerii învăţători ai şcolii, amândoi fiii comunei, d. Augustin Colceriu şi d-şoara Elena Râşniţă, au aranjat cu elevii de şcoală şi cu tinerii satului o frumoasă producţie de teatru, împreună cu puncte de cor, spre marea bucurie a locuitorilor, precum şi a lăturenilor cari au venit de prin împrejurimi.

Producţia s'a aranjat la şcoală, pe-o scenă foarte frumos împodopită cu scoarţe şi covoare româneşti. S'a jucat piesa »Cinel-Cinel« de Vasile Alexandri. Rolurile au fost susţinute toate de tineri din sat, feciori şi fete. Au avut un Graur isteţ, care pe lângă că era băiat frumos şi chipeş, mai era şi bun cântăreţ, cu glas dulce şi fermecător. Vrednică de Graur a fost şi nepoata Boierului Sandu, precum şi Florica cea îndrăgostită de sprintenul moldovean. Tot aşa au fost şi celelalte fete, cu boier-Sandu împreună.

Înainte de piesa teatrală corul elevilor de şcoală a cântat câteva doine dragi, sub conducerea dlui învă. Colceriu, cari s'au dovedit de mii de ori mai frumoase decât »Zarazele« şi »Muzicanţii nebuni« cari auzim că se strecoară dela oraşe şi prin unele comune ale noastre.

După producţiune d. învăţător a mulţumit sătenilor şi oaspeţilor, cari, prin prezenţa lor, sprijinesc asemenea porniri, iar Păr. Râşniţă a mulţumit în deosebi intelectualilor din depărtări, cari, venind la Valea-Sasului, au făcut bucurie tineretului, că au avut şi privitori dela oraş. Preşedintele Desp. Blaj al »Astrilor«, d. Alex Lupeanu, în numele său şi al membrului din comitet d. Dr. Traian Denghel, şi-a arătat bucuria, că vede asemenea porniri în comunele noastre, laudă pe conducători şi laudă tineretul plin de strămoşască vigoare, care, bine îndrumat, poate să arate aşa lucruri frumoase. Cu asemenea tineret şi cu asemenea popor, neamul nostru va birui pe toţi vrăjmaşii săi.

Serbarea s'a încheiat cu petrecerea până în zori a tineretului.

O serbare în Răstolţ, Salaj

Duminecă, 21 Ianuarie, dis de dimineaţă au început a sosi oaspeţii din satele vecine. Sf. biserică a fost plină de oameni, ca la cele mai mari serbări. Se adună lumea la producţie teatrală a tineretului de sub conducerea tânărului învă. Teodor Goia.

Seara la ora opt, abia te puteai întoarce în sala de învăţământ, de mulţimea oamenilor, când s'a ridicat cortina, iar pe bină tineretul satului, sub conducerea tânărului învăţător, au executat cântarea: »Foaie verde de trifoi« pe 4 voci şi solo. Au urmat următoarele puncte: »Două surde« comedie; »Toţi şi-au zis« cor; »Mana vacilor« piesă în trei acte; »Pădure dragă pădure« cor cu solo; »Ţăranul la Bucureşti« monolog; »Coasa« cor; »Primărie'n Ţigănie« comedie; »Pe marginea Dunării« cor cu solo.

Au plăcut mult cântecele toate pe 4 voci, în special cele cu solo, la care au cântat — Teodor Pecea şi Veronica Maxim. A făcut mult râs şi veselie tânărul Teodor Găvriluţ cu monologul »Ţăran la Bucureşti«.

Toţi cei de faţă — între cari mulţi domni din satele vecine — au rămas foarte mulţumiţi şi s'au minunat de munca grea ce-a depus-o harnicul învăţător.

A lipsit ceva, cuvântul de deschidere, iar cel de încheiere a fost de tot scurt, cu toate că la astfel de serbări, unde este multă lume adunată, începutul şi sfârşitul serbării e bine să se facă, cu câte o cuvântare frumoasă, din care să tragă foloase cei de faţă.

De altă dată, sigur n'au să lipsească nici aceste două cuvântări, iar acum dl învă. poate fi mândru de frumosul succes pe care l-a avut.

Un Răstolţean

Viaţă creştinească în Galgău, Salaj

Noi credincioşii din comuna Galgău, judeţul Salaj, ne-am fost pus pe gânduri, că ce se va alege de bisericuţa noastră din cauza sectelor, cari tot mai multe suflete rupeau din turma cea aleasă a Domnului. În sbuciumul gândurilor noastre îngrijorate, ni-s'a arătat o stea luminoasă, un preot bun şi cucernic, iubitor de turmă şi de casa Domnului, care le-a întors toate spre bine. Azi biserica noastră iarăş înfloreşte şi, dintre sectari, mulţi se întorc la sânul măicuţii iubitoare.

În 14 Ianuarie 1934 am avut o zi mare şi sfântă. În această zi s'au botezat 2 tineri, Paşcă Ilie de 21 ani din părinţi *Babtişti*, şi Flore Casian de 15 ani, fiul unor *Milenişti*. Naşul celui din urmă a fost Părintele Aureliu Pop, care a şi săvârşit un botez frumos, vorbind despre însemnătatea tainei spălării cu apă şi a sigilului darului dumnezeesc. Din ochii poporului care a văzut botezul şi a ascultat cuvintele păstorului, au curs lacrimi de bucurie.

Părintele Aurel Pop, pe care avem să-l mulţumim Blajului, în opt ani de când a venit la noi a muncit neîncetat pentru luminarea noastră şi roadele se arată acum îmbelşugate. Între alte multe lucruri bune Păr. Pop ne-a adus trei clopote în preţ de 62 mil de lei (cel mai mare în greutate de 300 kgr.). Ne-a ridicat trei răstigniri, dintre cari două betonate. Mare sărbătoare am avut în toamnă, la 6 Noembrie, când s'a sfinţit crucea jubilară, sfinţire săvârşită de Prea Onor. Demetriu Mureşan protopopul districtului. Această cruce a fost gătită frumos de însuşi Sf. Sa Părintele nostru, care se pricepe mult şi la tâmplărie.

În cuvântarea pe care a rostit-o la această sfinţire Prea Onor. Domn Protopop a spus că este fericit, sfinţind prima cruce jubilară pe Valea Almaşului.

Dintre sectarii parohiei, de când ne păstoreşte Păr. Aurel Pop mulţi s'au întors la matcă, iar alţii n'au mai rătăcit. Afară de cei de sus s'a întors o femeie milenistă şi 6 tineri adulţi, copii de ai sectarilor.

Pentru a ne putea conduce mai uşor pe calea mântuirii, Părintele a înfiinţat secţia »Agrului« şi »Reuniunea Mariană«, cari în şedinţe în fiecare lună. Şedinţele sunt serbări cu programe frumoase, conferinţe şi cântece religioase pe cari le conduce dl învăţător-director Gheorghe Sabo, preşedintele »Agrului« şi D-na Ludovica Sabo, soţia sa.

Reuniunea Mariană are preşedintă pe D-na preoteasă Sabina Pop, care se îngrijeşte, împreună cu reuniunea, de înfrumşetarea bisericii. Membrele reuniunii se mărturisesc şi se cuminecă aproape în fiecare lună. Dumineca la sf. liturghie îţi saltă sufletul de bucurie văzând şireagul femeilor şi fetelor pline de evlavie cari se cuminecă.

Mai avem în parohie un fond al »Tur-nului« cu 18.000 Lei şi un alt fond al Troiţel care va fi închinată »Anului Sfânt«. La primăvară, cu ajutorul lui Dumnezeu, va fi sfinţită şi aceasta. Amândouă acestea fonduri au fost înfiinţate tot de Părintele.

Nu spre laudă deşartă am scris acestea, ci ca să se vadă câte lucruri bune şi ce porniri măreţe se pot înfăptui, unde păstorul are, râvnă casei Domnului şi poporul ascultă cu drag de preotul său. Bucuria noastră s'o cunoască şi alţii, spre mai mare mărirea lui Dumnezeu.

Zaharie Cheţeanu

O nouă iscodire

Omul arătat în chip nu este o sperietoare de copii, nici vre-un nebun care stă gata să se repeadă asupra cetitorului. El este un marinar care se înalţă din fundul mării, căutând să se mântulască dintr'o corabie scufundată. Un neamţ din oraşul Lübeck a iscodit un aparat cu ajutorul căruia corăbierii aflători în slujba »submarinelor« (vapoarelor ce umblă pe sub apă), în caz de nenorocire să poată ieşi din fundul mării la suprafaţă şi să-şi mântuie viaţa. După cap se vede colacul de »salvare«, iar în gură ţeavea pentru aer măestrit. În felul acesta nu vor mai putea fi îngropaţi de vii sub valuri, soldaţii de pe submarine.

Vârstă frumoasă. Zilele trecute a murit la Constanța Gheorghe Stavraca, în vârstă de 111 ani. El a luat parte la războiul din Crimeea și vorbea 9 limbi.

Nunțul papal a ținut o frumoasă conferință la București. Vineri în 2 Februarie Exelența Sa nunțul papal dela București Valerio Valeri a ținut o conferință, în fața unui foarte ales public, despre „o interesantă figură de apostol în redingotă”. „Universul”, cel mai șovinist ziar ortodox din capitală, scrie cu multă laudă despre conferința Exelenței Sale, care a arătat ce viață de adevărat sfânt a avut profesorul universitar Frederic Ozanam din Milano, mort în faimă de sfânt.

Un oraș condus de femei. Orașul american Brighton are, din vremea războiului, primar femeie. Așa s'au obișnuit locuitorii din vremea războiului. Și, se vede, că sunt foarte îndestulți cu conducerea femeiască, pentru că și acuma de curând și-au ales o primăreasă frumoasă și tânără. Ei spun așa, dacă o femeie știe conduce o casă mai bine decât un bărbat, pentru ce să nu știe conduce și un oraș respectiv un județ ori chiar o țară.

Zăpadă neagră. La Montreal, în Canada, a nins de curând zăpadă neagră. Invățații spun că această zăpadă neagră trebuie să vie din erupția unui vulcan (munte care aruncă foc). Locuitorii nu prea vreau să creadă, ci sunt de părerea că acesta este un semn rău.

Oamenii, nu tufe. Nu de mult, împărăteasa Japoniei a dat naștere unui moștenitor de tron. Ofițerii regimentului nr. 37 din Osaka, cum să-și arete marea lor bucurie la auzul acestei vești? În cinstea noului născut, ofițerii și trupa acestui regiment au scâlit o declarație prin care se leagă să nu bea în viitor nici un fel de beutură bejivă. Japonezii, păgâni cum sunt, ni-se pare că sunt chiar oameni nu tufe.

Bărbații la bucătărie. O școală de menaj din Praga a deschis, la rugarea mai multor bărbați, un curs de 10 zile de bucătărie pentru bărbați. La acest curs au luat parte mai mulți bărbați, tineri și bătrâni, între ei chiar și un director de liceu pensionar, în vârstă de 70 ani. Cursiștii au rămas foarte mulțumiți așa că nu peste mult se va deschide un nou curs, la care deja s'au înscris mult mai mulți decât la cel dintâi.

Știi celi? Poftiți și citiți atunci acest număr: 7.540.000.000.000.000. Să știți că soarele nostru de atâția ani este! Veți întreba, da de unde știți? De unde? Așa spun învățații; că apoi ei de unde o știu asta, întrebați-l pe ei.

N'a vorbit un an de zile. Un medic din Londra a făcut râmășag pe 600.000 Lei, că nu va vorbi un an de zile nici un cuvânt. Toată lumea a fost de părerea că va pierde râmășagul. El însă un an de zile n'a vorbit decât prin semne ori prin scrisoare și pe urmă a câștigat râmășagul. Năcazul e că într'un an a pierdut mai mulți bolnavi și astfel mai multe venituri decât câștigase el prin râmășag. Vorba dată însă a rămas vorbă, nu și-a retras-o, așa că a rămas recunoscut ca om de cuvânt.

Lăcuste în Africa. În partea de miazăzi a Africei au năvălit niste lăcuste cu aripele roșii în stoluri cari erau de 80—150 kilometri lungime și de o lărgime de 10 kilometri. Guvernul a luat măsurile cele mai puternice pentru scăparea de această mare primejdie.

Pentru ce mințesc copiii. Profesorul Dr. H. Weil din Kassel (Germania) a făcut cercetări să constate, pentru ce mințesc copiii. El a aflat că 23 la sută (%) mințesc ca să-și ajute camerazii, 17% din frica de pedeapsă, 10% din îndemănare, 6% ca să pară cumiști. Cei mai mulți, adică 35% mințeau la școală. Interesant e că și fetele tot cam acolo sunt ca și băieții, cu deosebirea că la ele sunt cu 20% mai multe cari mințesc ca să apară.

Din rău tot mai rău. Au fost publicate la concurs 7 locuri vacante de judecători-ajutori. Ei bine, la aceste 7 posturi au concurat nu mai puțin de 2000 de absolvenți ai facultăților de drept dela universitățile din țară.

O pedeapsă groznică. Funcționarul de asigurare Iacob Ruskwyat din Varșovia, capitala Poloniei, se căsătorise de curând cu proprietara unui magazin, fără să-i spună că mai fusese căsătorit încă de patru ori, cu alte patru femei, de care nu divorțase. Ce-ți e însă că cea din urmă consoartă iute a descoperit adevărul și-i spuse bărbatului că în forma aceasta nu este aplicată să mai trăiască cu el. Într'aceea se interesă în toate părțile și descoperi pe cele patru nenorocite. Pe urmă le chemă la sine și-i chemă și pe bărbat la o întâlnire. Când cele patru consoarte îl văzură, se apucară de el și mi-l jupiră de așa, încât a trebuit să vină salvarea și să-l ducă la spital, unde și muri nu peste mult.

Pelerinaje la Lourdes. În anul 1923 s'au făcut la Lourdes 330 pelerinaje la cari au luat parte 176.336 pelerini, în 1929 s'au făcut 383 pelerinaje cu 256.977 pelerini. În primele 9 luni ale anului 1933 s'au făcut 418 pelerinaje cu 258.774 pelerini. Așadară numărul pelerinilor sporește din an în an.

Trecerile la catolicism în Anglia. Am arătat în mai multe rânduri că în Anglia se fac treceri tot mai multe dela protestantism la catolicism. Și nu trec numai oameni simpli, ci oameni foarte de seamă. În anul trecut de pildă s'au făcut catolici următorii: Scriitorul Arnhold Lunn; vicarul arglican de St. Agnes în Cardiff: W. H. Thomas; Mrs. Helen Colt, o vestită cultivatoare de flori; arhiepiscopul rus Wladimir Alexandrow din Statele Unite Nord-americane; capelanul din Oxford William Force Stead; Mrs. Bidwell, fata unui episcop arglican; viceadmiralul Robert Hornel; preotul arglican Thomas Whiton. Iată așadară că Englezii nu glumesc, ei fac trecerile din convingere, nu ca la noi, unde atât de rar se întâmplă aceasta.

Politica prețurilor mici. Sub acest titlu scrie un frumos articol, în ziarul „Argus” din București, Nr. 6240 din 29 Ianuarie, dl A. Cortean. D.-Sa își pune întrebarea, că bine e ceace face astăzi lumea, ca adică să tot ridice prețurile tuturor mărfurilor. Și ajunge la concluzia că Japonezii fac cu mult mai bine când vând toate mărfurile la un preț foarte mic. În schimb la ei nu se cunoaște criza, astăzi când toată lumea se sbate în cea mai cumplită criză. Iată ce e: la Cairo, în Egipt, o bicicletă japoneză se poate cumpăra cu 350 Lei; o pereche de pantofi cu talpă de cauciuc cu 20 Lei; 12 perechi de ciorapi de bumbac cu 80 Lei; 12 cămeși de poplină de bumbac cu câte două gulere cu 450 Lei; un kilogram

de ceasornice de buzunar cu 350 Lei. Un automobil bun și frumos japonez se poate cumpăra cu 30 mil Lei. — În schimb salarele pe cari le dau Japonezii sunt mici însă îndestuitoare pentru traiul de toate zilele. O lucrătoare primește abia 20 Lei la zi, în schimb mănăcă de trei ori la zi, în cantina fabricii, pentru 3—4 Lei, doarme în cameră foarte bine aranjată, merge la cinematograful ori la teatru, se îmbracă în mătăsă, și tot îl mai rămân, 2—3 Lei bani albi pentru zile negre. Un lucrător japonez nu se lipsește nici de bere, nici de țigări, dar 10 țigări de calitate cea mai fină costă 2 Lei, cât o țigară rea la noi. — Să nu ne fie deci rușine a învăța și dela Japonezi, și mai ales dela Japonezi. Și să nu uităm că în Japonia trăiesc 1000 locuitorii pe un kilometru pătrat, pe când la noi abia 61. Mai observăm încă ana: în Japonia industria e privată, statul n'are cu ea nici în clin nici în mănecă, nu o îngrădește, nu o încurajează ci-și vede de treburile sale.

Ospătăria: „Mila creștină a Sfintei Patriarhii”. La București s'a deschis zilele trecute o ospătărie, condusă de p. proto-singhel (vrednicie călugărească mai mică decât a arhimandritului care conduce mănăstirea) Teofil Ionescu dela sfânta Patriarhie, ospătărie care poartă numele de „Mila creștină a Sfintei Patriarhii” și care are de scop hrănirea în cinste a cât mai multor săraci. Suflute bune au dăruit acestei ospătării suma de Lei 500 mii, așa că în această ospătărie s'au hrănit până acuma nu mai puțin de 3250 săraci.

Di Mussolini pe lucru. Di Mussolini, care a împădurit până acuma sute de mil de jughere de coaste, a hotărât să împăduzeze și Vezuviul, muntele aruncător de foc de lângă Napoli. Il vor planta cu brăduleți, cari suferă atât mirosul greu de pucloasă cât și cenușă pe care o împrăștie acest munte.

Ce limbi se vorbesc pe pământ. Chinezește vorbesc 453 milioane de oameni, inzește 230 milioane, englezește 163 milioane, nemțește 91 milioane, spaniolește 80, rusește 70, franțozește 45, italienește 41, românește 16, ungurește 9 milioane.

Varza acră la ce este bună. Varza conține foarte multe părți hrănitore, care nutresc mai ales oasele omului. Varza acră conține și așa-numite vitamine cari sunt de foarte mare importanță pentru sănătatea omului. Conține acid lactic, care ajută mistuirea, curățește trupul și omoară pricinitorii boalelor. Varza acră face poftă de mâncare și este foarte ușoară de mistuit. Mai mult, ea înfrumusețează trupul omenesc, descrețește și roșește fața. Chiar de aceea Americanii au hotărât că o vor introduce în toate restaurantele, chiar și în cele mai elegante.

Vechii Egipteni erau foarte învățați. Noi ne credem foarte învățați și nu ne vine a crede că vechii Egipteni erau mult mai învățați decât noi. Să nu aducem decât un singur caz. Vechii Egipteni știau îmbalsama morții de așa, încât și astăzi, după 6 mil de ani, li-se cunoaște foarte bine fața. Medicii moderni l-au îmbalsamat pe Lenin și după un an, cadavrul a început a se descompune și a se desfigura. Mai știau vechii Egipteni, tot în legătură cu îmbalsamarea, și un alt secret pe care noi nici astăzi nu suntem în stare a-l descoperii. Ungeau cadavrul și cripta cu un fel de otravă, care e în stare să omoare și acuma, după 6 mil de ani, pe toți cari au venit în atingere cu acel cadavru. Dovada cea mai bună e, că cece au descoperit, acuma-s 4—5 ani, cripta faraonului egiptean Tutankamon totuși nu murit de o boală

necunoscută, care nu s'a putut lecul. Cel din urmă învățat, care a luat parte la aceea desgro-pare, dl Lythgoe, a murit în ziua de 29 Ianuarie la Boston (Anglia). Învățații au rămas înmărmuriți, dar seamă nu-și pot da nici astăzi, care este cauza acestor morți. Fapt e că toți învățații, cari au luat parte la desgro-pare au murit, de o boală necunoscută, care nu s'a putut vindeca și care a fost aceeași la toți cei 7 sau 8 învățați. Să nu se prea laude deci învățații de astăzi, că pe Egipteni nu i-au putut încă întrece.

Submarin pitic. Japonezii încearcă acum un submarin pitic, lung numai de 9 metri, pe care însă încap totuși 4 oameni. Lărgimea submarinului e de 2 metri și jumătate. Acest submarin se poate scufunda până la o adâncime de 160 metri.

Iarăș s'a revărsat fluviul galben. Fluviul galben este cel mai mare rau al Chinei, care când se revărsă face pustiri îngrozitoare. Așa au pățit bieții Chinezii anul trecut și tot așa și în anul acesta. Fluviul galben s'a revărsat adică pe o mare întindere, acoperind regiuni întregi cu puhoalele sale spumegânde, și încă atât de în pripă, încât bieții oameni n'au putut fugi, așa că s'au înecat peste 10 mii de oameni. Fluviul galben e atât de turbat încât nici pomina nu poate fi de ai putea scăpa pe celce-l cad în cale.

Omorit de un elefant. Ofițerul englez de marina Captain Crookshand s'a coborât la Moși, în Africa de răsărit, cu aeroplanul, ca să fotografieze o ciurdă de elefanți. S'a dus prea aproape de ciurdă, așa că a înfuriat pe elefantul cel bătrân. În clipita aceea elefantul bătrân s'a apropiat de el, l-a prins cu trompa (botul cel lung), l-a ridicat în aer, l-a trântit la pământ încât l-s'au rupt mai multe oase, pe urmă apoi l-a călcat în picioare, așa că tovarășii lui n'au mai aflat din el decât o flească de carne turtită ca o turtă de tălețel.

Laptele se poate păstra. O conducătoare a unei lăptării din Dania atâta s'a necăjit până a aflat, cum se poate ține laptele și vara, fără de a se strica. Ea preface laptele în prav, care se păstrează nouă luni fără de a-și pierde gustul și fără de a se înăcri.

Corabia deșerturilor

Nu în tot locul pe fața pământului este vremea ca și pe la noi. Sunt unele ținuturi așa de călduroase și săcetoase, că nu crește aproape nici o plantă. E pustiu cât vezi cu ochii, iar pământul e numai piatră și nisip.

Traiu oamenii de pe acolo este foarte greu. N'au sămănături, n'au ierburi de cosit și n'au nici animale cu ajutorul cărora să-și lucreze pământul. Singurul animal care le mai ușurează traiul și fără de care aproape nici n'ar putea trăi este *cămila*.

Un învățat cu numele *Demon* a zis că: »Natura după ce a creat deșertul, și-a reparat greșala creind cămila«. Și e adevărat, căci fără de cămilă, pusturile pământului ar fi rămas necunoscute și viața din ele ar fi fost cu neputință.

Cămilele sunt de două feluri: cu o cocoasă și cu două cocoase. Cămila cu o cocoasă se mai zice și *Dromedar*, iar cea cu două cocoase se numește *Bactriană*.

Dromedarul trăiește prin părțile de Miază-noapte ale Africii și prin Asia de Apus: Arabia și Persia până în India. Bactriana trăiește prin Asia de mijloc și mai cu seamă prin Turkestan.

Cămilele sunt animale mai mari ca și un bou. Au picioare lungi și fac pași mari așa că pot merge repede. O cămilă poate face într'o zi un drum de 120 km.

Are degetele lățite mult, formând un fel de talpă moale, pe care calcă fără să se afunde în nisip.

Mersul cămilei este legănat ca și al corabiei ce plutește pe apa mării, din cauza aceasta a fost numită »*corabia deșerturilor*«.

Cămilele nu sunt animale frumoase. Au capul mic, gâtul lung și îndoit, iar în spate Dromedarii au o cocoasă, iar Bac-

trianele două cocoase. Cocoasele sunt formate din grăsime adunată aici ca într'o magazie.

Corpul este acoperit cu păr de culoare galbenă spălăcită. La piept, la glesne și la genunchi, pielea este îngroșată ca talpa, așa că nu se tocește când se freacă de nisipul pe care se culcă.

Cămila se hrănește cu iarbă și rumegă ca și vitele de pe la noi. Când nu are iarbă se mulțumește și cu paiele celea mai uscate. Mănâncă și spini, căci are buzele, limba și pielea din gură foarte groase, așa că nu se înțeapă.

Rabdă foame mai multe zile. Dacă face drum lung și n'are ce mânca, cocoasa din spate scade aproape de tot.

Rabdă și de sete. Poate petrece o săptămână fără să beie apă. Nici un animal de pe la noi nu poate trăi atâta vreme fără apă. Cămila are stomacul buretos și poate înmagazina în el apă ca și într'un butoiu.

Se spune că apa din stomacul cămilei ar rămânea tot proaspătă și oamenii cari călătoresc prin pustiri, când nu au apă, ucid cămilele și le beau apa din stomac. Acestea însă sunt povești, cari nu se prea pot crede.

Cămilele sunt animale foarte puternice. Pot duce în spinare și câte 400 kgr. De aceea se și întrebunțază foarte mult în cărașie. Fiind răbdurii și având însușiri foarte potrivite pentru viața din pustiri, sunt singurele animale cari se pot folosi la cărașia din acelea părți.

Adeseori se văd mergând, legându-se cu povara în spate, câte 100—200 de cămile în șir una după alta, formând așa numitele caravane. Și alături de ele merg arabii sau negrii, cari le conduc. Nu le trebuie sbiciu. E destul dacă conducătorul le cântă și ele ascultă par'că înțeleg cântecul și merg vesele.

Au un simț foarte ager și simțesc dela depărtare dacă se apropie vre-un dușman, se ivește vre-o furtună sau este apă prin apropiere. Indată își grăbește pașii, pentru ca să ajungă mai repede la adăpost, scăpând astfel de multe ori și viața stăpânului lor.

Pe lângă cărașie, cămilele mai dau și alt folos: laptele și carnea lor se mănâncă, iar părul și pielea lor se lucrează.

Numărul cămilelor — după cum spune învățatul Cauvet — este de vre-o 6 milioane, anume 4 milioane dromedar în Africa și Asia și 2 milioane bactriane în Asia.

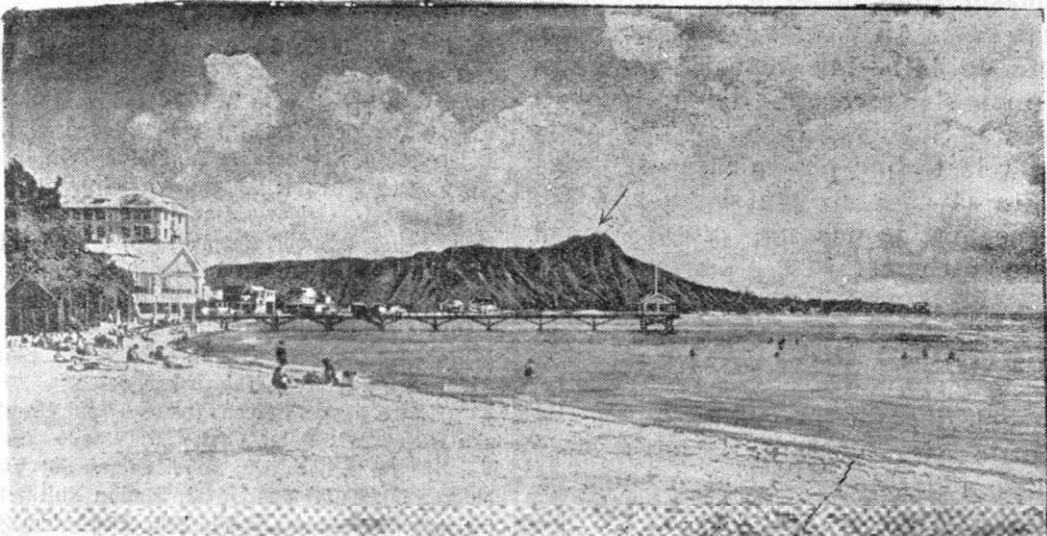
Numărul lor nu trebuie să scadă, căci scăzând ori nimicindu-se cămilele, trebuie să se nimicească ori să plece în alte părți și locuitorii din pustiri.

Ion Popu-Câmpeanu

Un birou de îndrumări agricole

La școala de grădinarit dela Curtea de Argeș s'a înființat un birou de îndrumări agricole. Acest birou dă îndrumări cum să se îngrijească pomii și legumele, cum să se lucreze pământul, cum să se crească vitele și cum să se apere plantele și animalele de boale. Toți cei cari doresc să știe și să cunoască ceva din ramura agriculturii să pot îndrepta cu toată încrederea la școala dela Curtea de Argeș și vor primi orice lămuriri și îndrumări.

Cea mai strașnică întăritură americană

Statele Unite Nordamericane lucrează din greu pentru întărirea insulelor Hawaii. Piscul cel mai înalt de pe insulă, numit Diamond, se face întăritura cea mai puternică din lumea întreagă, numai din beton armat. Mai mult de 10 mii de soldați vor locui în aceea întăritură. Acolo, unde arată sulița, va fi comandantul cel mai înalt al insulei, care va putea să umplă și marea din jurul insulei cu tot felul de mine, așa ca oricine se va apropia de insulă să fie sfărîmat în bucățele.

Incercați

puterea de încolțire a porumbului de sămânță

Cunoașterea facultății germinative (puterii de încolțire) la porumb are o deosebită importanță deoarece pe aceeași suprafață se seamănă un număr mai mic de boabe și astfel lipsurile în urma seminței neîncolțite pot aduce plugarilor pagube destul de mari.

Pe de altă parte încercările practice dovedesc că știuleții (ciucalții) foarte asemănători între ei la vedere diferă mult prin aceea că boabele unora încolțesc toate, dând naștere la fire sănătoase și productive, pe când boabele celorlalți încolțesc într-o slabă măsură dând plante piperalcite. — Rostul încercării puterii de încolțire ar fi deci a semăna numai boabele dela știuleții sănătoși și viguroși. Căci după cum un crescător își alege animalele de prăsilă, tot așa și un cultivator priceput trebuie să-și aleagă știuleții buni pentru semănat. — Este deci motivat ca înainte de semănat să încercăm puterea de încolțire a porumbului de sămânță.

Dacă boabele de sămânță le avem la un loc (în grămadă) încercăm puterea de încolțire în felul următor: punem 100 de boabe porumb într-o lădiță de lemn cu nisip sau cu răzătură de lemn și stropim zilnic boabele cu apă stătută, o ținem la temperatura camerei de locuit timp de 10 zile, când trebuie să încolțească 90—96 boabe dacă porumbul nu e degerat ori stricat. În mod excepțional, pentru anul acesta, putem lua de bună încolțirea dacă au răsărit 80 boabe.

În cazul când am ales știuleții de sămănat încă de pe câmp, vom încerca puterea de încolțire a fiecărui știulete. Pentru aceasta luăm din fiecare știulete câte 6 boabe, pe cari le punem la încolțit în nisip, pământ sau răzătură de lemn, pe cari le udăm zilnic ca nisipul să rămână umed. — Ori câte rânduri va avea știuletele, scoatem două boabe aproape de baza (cotor) lui, alte două dela mijloc și două aproape de vârf (2—3 cm. sub vârf) de pe rânduri opuse. După 8—10 zile examinăm boabele puse la încolțit și oprim numai acei știuleți, la cari toate boabele au încolțire viguroasă, adică atât tulpinițele cât și rădăcinile sunt bine dezvoltate.

Deși încercările au dovedit că nu există diferență în încolțirea și producția boabelor, din diferite părți a știuleților, totuși din punct de vedere practic se recomandă a se îndepărta dela semănat boabele din vârf și baza știuleților. Boabele din vârf mai ales la varietățile de porumb neselecționate (nealese) sunt mai mici și incomplet dezvoltate.

Este deci bine să îndepărtăm dela semănat boabele din vârf și baza știuleților mai ales când sămănatul se face cu mașina de sămănat, care cere ca boabele să fie uniforme (toate la fel). Boabele dela mijloc păstrează mai bine caracterul (felul de a fi) a solului, răsar mai bine și dau naștere la plante mai viguroase.

Încercarea puterii de încolțire este necesară, nu costă multă muncă și e bine să fie făcută înainte de semănatul. — Porumbul neîncolțit, ne cauzează pagube mari, lucru mult și întârziere, prin faptul că trebuie sămănat a doua oară.

Victor Frâncu
Inginer Agronom

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Cum să grijim de vinurile din 1933

Vinurile din 1933 sunt peste tot foarte acre și conțin foarte puțin alcool. Din această trebuie să grijim foarte bine de ele.

Înainte de toate să ținem pivițele, în iarna aceasta, cât se poate de cald, iar la vară cât se poate de reci; altfel ni-se strică vinurile.

E foarte bine dacă amestecăm, înainte de a trage vinul de pe drojdie, drojdiile bine cu vinul. În forma aceasta drojdiile vor susține din vin foarte multă acreală.

Să nu tragem vinul de pe drojdie decât după ce vinul este foarte limpede; cât mai târziu cu atât mai bine, dar până la sfârșitul lui Februarie abunăseama.

E foarte bine dacă adăugăm în fiecare lună odată, tot la câte 100 litri vin, câte o pastilă de 10 grame de Kallumpyrosulfat, și anume așa că pastila o zdrobim o așezăm într-o pânză și apoi o slobozim în vin, ținându-o 4—5 zile, până când se disolvă. Acest Kallumpyrosulfat va scoate mult din acreală vinului.

Unii sunt de părerea că, după ce vinurile din acest an au un conținut foarte mic de alcool și astfel ușor se pot strica și întinde, e bine ca vinarsul fliert din drojdia vinului din acest an să nu-l întrebuițăm pentru alt scop, ci să-l adăugem la vin. În forma aceasta vinul nu s'a falsificat și țărta vinului care a rămas în drojdie i-s'a dat iarăși înapoi.

Prețurile vinului s'au urcat, după cum prorocisem în toamnă, foarte mult. Vinurile vechi se vând cu 25—35 Lei kilogramul, iară cele nouă cu 10—14 Lei. Vinurile vechi s'au gătat aproape cu desăvârșire așa că vinurile noi se vor vinde la vară cu 15—22 Lei. Nu le prăpădiți deci.

Anul acesta și anul viitor vinurile vor fi foarte scumpe, pentru că America cumpără foarte mult vin din Europa, iară noi vom vinde vin mult Cehoslovaciei și Poloniei. Lucrați-vă deci bine viile și puneți încă de pe acum de o parte banii trebuincioși pentru piatră vântată.

Fel de fel

Satul moșnegilor

În satul Verbes din Macedonia sunt 400 de locuitori. Dintre aceștia 19 sunt moșnegi de peste 100 ani. Cel mai bătrân om are 109 ani.

Producția de vin din Europa

Culesul viilor în țările din Europa s'a terminat pe la 15 Noemvrie. Recolta totală este de 140—145 milioane hectolitri. E cea mai slabă recoltă din ultimii 10 ani. Franța, Spania și Italia au mai puțin via decât le trebuie pentru casă, de aceea sunt silit să cumpere vin și din alte țări. Ținând seamă de aceasta, prețul vinului va crește într'una.

Ingrijirea unui degerat

Pe cel degerat nu-l vom duce nici odată într'o casă încălzită, ci într'o casă rece. Il vom desbrăca și il vom culca pe o rogojină. Apoi il vom freca pe tot trupul cu zăpadă, ori cu o petică aspră înmuiată în apă rece. Pe urmă se va șterge cu o flanelă uscată. După aceea il vom culca în pat și li vom da să bea rachiu ori țuică.

Cea mai bătrână femeie din lume

În California trăește cea mai bătrână femeie din lume. Se numește Bella Roza Martinez și are 128 ani. Este deplin sănătoasă. Are 2 copii: unul de 99 ani și celalalt de 80 ani.

Caii nu se pot vinde peste graniță

Într'un sfat al ministrilor, ținut încă înainte de Crăciun s'a hotărât să se oprească vinderea peste graniță a cailor de soi englez și trapași, cari se țin pentru prăsilă și pentru alergări.

Negoțul de ouă al României cu Germania

În anul 1934, România poate să vândă Germaniei o cantitate de 4.500.000 kgr. ouă, adică 450 de vagoane. Pe fiecare lună poate să vândă 375.000 kgr. sau 37 și jumătate vagoane de ouă.

C. P. Poezia »Inaltă și sufletul la Domnul« nu atinge măsura ca să poată fi publicată. Poate altele.

Rugare către Onor. Preoți. În acest număr am început rubrica „Săteni vrednici“, în care am dorit să prezentăm statornic chipuri de țărani cari au în sate o viață bună și prin faptele lor s'au făcut vrednici să fie dați ca pildă de urmat. Ar fi și o încurajare pentru cei buni, precum și un îndemn ca și alții să calce pe aceleași cărări. Rugăm deci, să ni-se trimită biografiile unor asemenea credincioși, așa cum am primit din Răstolț, jud. Sălaj. Comunicările să fie scurte, limpezi și bazate pe fapte absolut autentice. Stilizarea o mai întregim noi. Condiția principală, să fie scrise cu cerneală, legibil, și numai pe o parte a hârtiei. Ne-am bucura și de eventuale fotografii.

E. N. — Articolul „Mergerea la biserică“ nu cuprinde nimic nou, nici ca fond, nici ca formă. Sunt frânturi din predici pe cari creștinii le aud de atâtea ori și nu s'ar putea spune că poporul nostru fuge de biserică. El merge cu drag acolo, unde găsește o înălțare a sufletului său. Nu-i bine să învinovățim totdeauna numai poporul, credinciosii. Așteptăm să ne trimiteți mai curând ceva vești bune, încurajatoare.

Pr. Ioan Fântânașu. — Cu suma de 510 Lei primită la data de 6 I. c. s'a achitat toată restanța ce mai era.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Gheorghe Stoica, Teodor Irimies, Al. Donea Donescu, Lazar Caba, Căcar Anton, Selegean Petru, Holbe Teodor.

Câte 150 Lei: Petran Alexandru, Silviu Popoviciu, Făgaș Aurel, Grigorie Bad, Văd. M. Catarig, Maria Bucur, Eugen Bucur, Neamț Ioan, Of. parohial Vulcan, Veronica Dipse, Artemiu Boeriu, Lazar Avram a H. Ignat Borza, Aurelia Pascu, Pavel Valeriu, Iuliu German, Patriciu Pallade, Chirilă Borza.

Câte 300 Lei: Of. parohial Bord, Elena Șoldea Alexandru Terdic, I. Dobrin I. Nicolae.

Alte sume: Fărcane Ioan 80; Ioan Brustur 65; Vasile Bucur 240; Betea Vasile 50; Vasile Mădăraș 200; Vasilica Popa I. V. 500; Mihai Crișan 50; Văd. Susana Negrea 50; Tulai Teodor 50; Simion Rușina 100; Dumitru Pop 450; Regep Vasile 200; Popoviciu Ștefan 130; Of. parohial Ieud 221; G. Tripon Florian 240; Ioan Coman I. Vasile 113; Mărza Iacob I. I. 50; Ivănuș Ioan 200.

Redactor: IULIU MAIOR.